

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

הרות תחמש ליל בירעמ

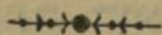
[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלבנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמה באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמה ולך נאה
להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך. ובמצותיך תרדף נפשי. וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמה.
עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון
ידידיך. הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרו פי והגיון לפי לפניך יי צורי
וגואלי: עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:
וערכה ליי מנחת יודעה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

Der Vorbeter wiederholt die תפלה mit קדושה, dann ganz קריש und עלינו.

מעריב ליל שמחת תורה.

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך u. s. w.

יתברך וישתבח ויהפארו ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלבי
המלכים הקדוש ברוך הוא
ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין
אלהים: סלו לרכב בערכות ביה
שמו ועליו יפניו: ושמו מרוכס
על כל ברכה ותהלה: ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד: יח
שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

ברכו את יי המברך:
ברוך יי המברך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בחכמה
פורתח שערים ובתבונה
משנה עתים. ומחליף את-

הַזְמַנִּים וּמִסֵּדֶר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם
 בְּרָקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
 חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
 וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שָׁמוּ. אֵל
 חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

Am Abend wird von gestern gesagt.

אֵל O mög' er diesen achten
 Tag mir zum Heil bereiten;
 Schutzgesang umkreise mich,
 und bricht die Abendzeit heran,
 dann soll sein Schatten mich
 umgeben. Gelobt seist du,
 Ewiger, der die Abende däm-
 mern läßt.

אֵת יוֹם הַשְּׁמִינִי. בְּטוֹב
 יוֹמִינִי. רְנֵי פֶלֶט יִסּוּבְכֵנִי.
 לַעֲת עָרַב בְּצִלּוֹ יִלּוֹנְנִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב
 עֲרָבִים:

אֲהַבֶּתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֶּתָּ. תּוֹרָה
 יִמְצוֹת הַקַּיִם וּמִשְׁפָּטִים וְאוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל־כֵּן יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבֵּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח
 בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
 חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמֵנוּ וְלַיְלָה.
 וְאֲהַבֶּתָּ אֶל־תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

אֵימָה Der geliebten Nation
 reicht er des Segens Ueberfluß,
 das Füllhorn schüttet er wohl-
 wissend aus an diesem Schluß-
 und Erntefeste, in dem er seine
 Lieblinge zur Schlußvereinigung
 geladen. Gelobt seist, du Ewiger!
 der du dein Volk Israel liebst.

אֵימָה אֲהַב בְּרַךְ בְּכֶסֶף.
 בְּמִדָּה מְרֵבָה מֵרֵאשִׁי
 בְּתֶסֶף. בְּזֶה עֲצַרְתָּ חַג אֶסֶף.
 אוֹהָבֵינוּ יִקְרַב אֱלֹהֵינוּ לְהֶאֱסֹף:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אוֹהֵב עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל:

יסיד סומל אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל-
 נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
 בהם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: וקשרתם לאזנת עד ידך והיו למטפת
 בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר-
 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשך
 ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פני יפתה לבבכם וסרתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה
 אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
 והארמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה
 מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם
 את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאזנת על ידכם והיו למטפת בין עיניכם:
 ולמדתם אתם את בניכם דבר בהם בשבתך
 בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי
 השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפיהם
 בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל
 תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם
 את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו
 אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם: אני ויהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני יהוה אלהיכם:

יש לנכח אלהיכם לאמת סכן יתן כיום נעם סלס יעלוג סל"ג.

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו ואנחנו ישראל עמו. הפורנו מיד מלכים. מלכנו
 הגזאלנו מבפך כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו. והמשלם
 גמול ולכל אויבי נפשנו. העשה גדלות עד אין חקר. ונפלאות
 עד אין מספר. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו.
 המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו.
 העשה לנו נסים ונקמה בפרעה. אותות ומופתים בארמת
 בני חם. המפה בעברתו כל בכורי מצרים. ויצא את עמו
 ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גזרי ים סוף.
 ארתודופיהם ואת שונאיהם בתהמות טבע. וראו בניו
 נבחרתו. שבחו והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
 משה ובני ישראל אלה ענו שירה:

מיוסד ע"פ א"ב וס' כמס יצחק הקטן; חוק אמן סמוס לזכור.

Der Achte ist ein unabhängiger Feiertag, für ihn wurden besondere Gesetze verordnet, am achten Tage.

Den Achten zeichnete er aus durch Gepränge, Losung und Opfer, Segen und Gesänge, am achten Tage.

Den achten gab er dem Volke, das er schätzt, und heiliges Mussaf ward festgesetzt am achten Tage.

Am achten war die geeignete Zeit, wo ihm ward vom Viehstand ein Opfer geweiht am achten Tage.

Am achten gebot er, daß man lege weisevoll das Bundesgepränge an's liebele Knäblein, am achten Tage.

Am Achten, der bekrönt mit Freude und Wonne, ward der Priester mit der Würde belehnt, am achten Tage.

Am Achten, zu eigenen Pflichten erlesen; verschieden vom Feste, daß vor ihm gewesen, am achten Tage.

Am Achten entließen mit

שמיני אמן בפני עצמו
בְּחֹב קְבוּעַ לְשִׁמוֹ.

ביום השמיני:

שמיני גמרו בפנים רגל
יומן. דבר שיר וקרוב מומן.
ביום השמיני:

שמיני הזסיה לגוי נכבד.
ובמוספי קדש מכבד.

ביום השמיני:

שמיני זמן והוקבע
לרצות. חוק נולד בו
להרצות. ביום השמיני:

שמיני טבע התומי חותם.
דידות נצר מכתם.

ביום השמיני:

שמיני בלוד לשמחה
גדולה. למכהו בחנוך
עולה. ביום השמיני:

שמיני מלפני פני פניו.
גחלק בכל עניו.

ביום השמיני:

שמיני סבם לשלוח

segnendem Wort, die Stämme des Herrn den fürstlichen Hort, am achten Tage.

Am Achten, der Gottesstadt weiheten sie ihn, um Morgens darauf nach der Heimath zu zieh'n, am achten Tage.

Am Achten erkönte der freudige Ruf, als Wasser geschöpft ward zu heil'gem Behuf, am achten Tage.

Am Achten fand jeder die Heimath im Frieden, dieweil er zur Andacht der Wallfahrt geschieden, am achten Tage.

Möge der Heiligste seinem Volke in diesem Achten seine Schuld verleihen, wofür ihm auch des Nachts das Danklied töne. Laß Allerhöchster Weltregent uns deiner süßen Leitung so wie einst erfreuen, wo sie alle jauchzend jubevoll gerufen.

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש.
נורא תהלות עשה פלא: מלכותך ראו בניך
בוקע ים לפני משה:

Beglücke Herr! die Wohlgesimten, die in lieblichen Gedängen an diesem Achten dich anrufen, laß den Lieblichen dein Heil verkünden, die

מלך. עת ויברכו את
המלך. ביום השמיני:

שמיני פנות בוקר הלנתו.
צדק ילין מעונתו.

ביום השמיני:

שמיני קול שמע באהבה.
רנת בית השואבה.

ביום השמיני:

שמיני שלום שומר
אהלו. תוד ימי עלית רגלו.

ביום השמיני:

שמיני יצוה חסדו קדוש
לעמו. ובלילה שירה עמו.

מושל השליט בעולמו.
עלינו כמאז יהי נועמו:

בגילה ברנה בשמחה רבה
ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש.
נורא תהלות עשה פלא: מלכותך ראו בניך
בוקע ים לפני משה:

שמיני הטיבה יי
לשובים. קוראך בדברים
ערבים. טובות ישמע

Ich nach dem lauten Rufe
deiner sanften Herrschaft sehnen.
So sprachen sie damals: dieser
ist der Fels unseres Heils!

לְאֱהוּבִים. נֹזַעַם מַלְכוּתְךָ
עֲנוּת תְּאֵבִים: זֶה צוּר
יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פִּה וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָּדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ:

Der sieben Tage Fest-
lichkeit wird auch dem achten
Tage preisgegeben, uns liegt
es ob, die feierliche Gabe dar-
zubringen. Sei eingedenk an
diesen Festen, Himmelsthroner!
der Väter ruhmgekrönten Fröm-
migkeit, und mache abermals
dir eigen die Nation, die einst
so zahllos war. Gelobt seist Du
Ewiger, König, Israels Schutz
und Erlöser.

שְׁמִינִי חֶלֶק לְשִׁבְעָה
וְגַם לְשִׁמּוֹנָה. מִצְוָה עָלֵינוּ
לְתֵת מָנָה. וּזְכוֹן אֲבוֹת
יִזְכָּר בָּם שׁוֹכֵן מְעוֹנָה.
קְנוֹת שְׁנִית עֵדוּת מִי מָנָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר
יִשְׂרָאֵל וּגְוֹאֲלוֹ:

הַשְּׂפִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים.
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ. וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיִב דְּבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבִצֵּל כַּנְּפִיךָ
תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ
וְרַחוּם אַתָּה. וְשׁוֹמֵר צִדְקוֹתֵינוּ וְכוֹאֲנֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וָעֶד
עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ:

Möge er am Achten
Gunst und Segen aus seiner
heiligen Wohnung uns verlei-
hen, möge unser König die
Verheißung uns zudecken mit
dem Baldachin seines Friedens,
schnell vollziehen.

שְׁמִינִי אֱלֹהִים יְהַנְנוּ.
מִמַּעוֹן קֹדֶשׁוֹ קִבְּרֵנוּ.
נֹאמְרוּ יְקָם אֱלֹהֵינוּ.
בְּפִרְיֵת שְׁלוֹמוֹ לְסוֹכְכֵנוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ אֶת סִפְתָּ
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ תַּצִּי קִדְשׁ

אֲדָנִי שְׁפָטֵי תִפְסַח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ׃

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת.
וַיָּבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אֲבֹרָהֶם׃

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם׃

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמִינָתוֹ לִישְׁנֵי
עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבִירוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ. מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַתִּיָּה
וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים׃
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבְדֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ׃ C

Wenn der Festabend an שבת מצאי fällt, sagt man dieses.

וּתְזַדְּרֵנוּ C וְתִזְדְּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
מְשַׁפְּטֵי צְדָקָה וְתִלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת
הַקִּי רְצוֹנָךְ. וְתִתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מְשַׁפְּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת
הַקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וְתִנְחִילָנוּ
זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי
נִדְבָרָה. וְתוֹרִישָׁנוּ קֹדֶשֶׁת שְׁבֵת
וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּינַת הַרְגֵל. וְתִבְרַךְ

וּתְתַזְלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מֵעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצִיטָה
 כְּזֶה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכְרֵ לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֹא יִגַּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּן
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָךְ. וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְיִזְכְּרוּן כָּל
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְמוֹכָה לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצִיטָה הַזֶּה. זְכֵרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
 לְמוֹכָה. וְיִפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וְיִדְבַר יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים. חַיִּים וְחַיִּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ.
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַיִּין וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְיָיִם
 וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן בְּאִשְׁרֵי רְצִיטָה וְאַמְרַת
 לְבָרְכֵנוּ: קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ.
 שְׁבַעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישִׁיעַתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
 לְעֲבֹדָךְ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׁשּׁוֹן מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
 שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְזִמְנִים:

Heiligkeit, des Festes Würde und
 Weib- und feierliche Stimmung. Du
 hast getrennt und geacht den, Gott
 unser Herr, Heiliges und Gemeines,
 Licht und Finsterniß, Zerael und
 die Völker, den siebenten Tag
 und die sechs Werkstage, die Heilig-
 keit des Sabbats und die Heilig-
 keit des Festes hast du getrennt und
 geschieden, und den siebenten Tag
 vor den sechs Werktagen stets he-
 heiligt. Du hast getrennt und ge-
 schieden und geheiligt dem Volk
 Zerael in deiner Heiligkeit.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר
 לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה.
 בֵּין קֹדֶשׁת שַׁבַּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב
 הַבְּדִלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשְׁתַּיִם
 יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשְׁתָּ. הַבְּדִלְתָּ
 וְקֹדֶשְׁתָּ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ: וְחָתַן לֵךְ

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. ציר חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה
לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיה שבכל-יזם עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שזכר-עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו
רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך ארון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו
ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמציתך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר
עצתם ומלקל כחשבתם. עשה למען שפך. עשה למען
ימינה. עשה למען קרשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון
ידידך. הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו וכן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות.
ושבך ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות: קדיש שלם

Bevor die heilige Lade geöffnet wird, werden die Verse gesagt.

Du hast dich uns geoffenbaret, auf daß es die Welt erkenne, daß Gott ist der Herr, und Keiner außer ihm.

Ihm, der Wunder thut und Großes wirket ganz allein, ihm bringet Lob und Preis, denn ewig währet seine Gnade.

Die Herrlichkeit Gottes waltet fort und fort in Ewigkeit. Gott freuet seiner Schöpfungen sich.

Gepriesen sei der Name Gottes heute und immer bis in Ewigkeit.

Wöge Gott so mit uns sein, wie er war mit unseren Vätern, uns nicht verlassen, uns nicht verstoßen. Sprechet zu Gott: „Gott, unser Heil, hilf uns und steh uns bei. Versammle uns und rette uns von den Völkern, daß wir dir bringen unsern Dank, und preisen deinen heiligen Namen, uns rühmen deines Ruhmes.“

Der Ewige regiert, hat regiert, und wird regieren immer und ewig.

Der Ewige wird Stärke verleihen seinem Volke, der Ewige wird sein Volk segnen mit Frieden.

Wögen diese unsere Worte Gnade finden vor Gott, dem Herrn der Welt.

„Als die Lade zog, sprach Moscheh: Auf Ewiger, laß deine Feinde zerstreut, und deine Hasser flüchtig werden.“ — Siehe ein, Herr, in Deine Ruhesstätte, Du und

אתה הראת לדעת כי
 הוא האלהים אין עוד
 מלבדו. לעושה נפלאות
 גדולות לבדו כי לעולם
 חסדו: אין כמוך באלהים
 אדני ואין כמעשיך: יהי
 כבוד יי לעולם ישמח יי
 במעשיו. יהי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם: יהי יי
 אלהינו עמנו כאשר היה
 עם אבותינו: אל יעזבנו
 ואל ישנונו: ואמרו הושיענו
 אלהי ישענו וקבצנו
 והצילנו מן הגוים להודות
 לשם קדשך להשתבח
 בתהלתך: יי מלך יי מלך
 יי ימלוך לעולם ועד: יי
 עוז לעמו יתן. יי יברך את
 עמו בשלום: ויהיו נא
 אמרינו לרצון לפני ארון
 כבוד:

ויהי בנסע הארון ויאמר משה
 קומה יי ויפצו אויביך. וינסו
 משנאיה מפניך: קומה יי למנוחתך

die Lade, darin Du waltest in Deiner Macht. Mögen deine Priester sich stets kleiden in Frömmigkeit, und Deine Frommen jubeln vor Dir! Um David, Deines Knechtes willen, wende nicht ab das Gesicht von Deinem Gesalbten.

Und an dem Tage wird man sprechen: „Schau, das ist der Gott, auf den wir stets gehofft, daß er sei in unserer Hilfe; das ist der Gott auf den wir stets gehofft, laßt uns froh und fröhlich sein ob seiner Hilfe.“

Dein ist Reich aller das Ewigkeiten, und deine Herrscherwaltung bewährt sich im jeglichen Geschlechte.

Von Zion geht die Lehre aus und das Wort Gottes von Jeruschalajim.“

אב Vater der Barmherzigkeit: möge es dir gefallen, Zion zu beglücken, und die Mauern Jeruschalajims wieder aufzubauen; denn dir allein vertrauen wir, König! Allmächtiger, Allerhabenster, Allerhöchster, Weltenherr!

Nun nimmt man alle Gesetzrollen aus der heiligen Lade heraus, und geht mit ihnen siebenmal um die Stelle herum, wo gewöhnlich aus dem Pentateuch vorgelesen wird, und während des Umzuges werden folgende Verse gesagt:

Ach Gott, hilf uns!

Ach Gott, gib uns Gelingen!

Ach Gott, höre uns, so oft wir dich rufen!

אלהי Herr aller Geister. Hilf uns. Der du prüfdest die Herzen. Gib uns Gelingen. Mächtiger Erlöser, Hör' uns, so oft wir dich rufen.

דובר Der du verkündest das Heil, Hilf uns. Der du dich kleidest in Pracht. Gib uns Gelingen. Gott

אָתָּה וְאַרְזֵן עֲזָךְ: כִּהְנִיךָ יִלְכְּשׁוּ
צְדָק וְחַסִּדִּיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד
עֲבָדֶךָ. אֵל תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ
זֶה קִוִּינוּ לֹא וַיִּוְשִׁיעֵנוּ. זֶה יִי קִוִּינוּ
לֹא. נִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:
מִלְכוּתֶךָ מְלָכִית כָּל עוֹלָמִים.
וּמְמַשְׁלֶתֶךָ בְּכָל דָּוִד וְדָוִד: כִּי
מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וְדָבַר יִי
מִירוּשָׁלָיִם:

אב הַרְחַמִּים הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנֶךָ
אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:
כִּי כָךְ לָבַד בְּמַחְנוּ מִלְּךָ אֵל רָם
וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

אָנָּה יִי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יִי הַצְּלִיחָה נָּא:

אָנָּה יִי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

אֱלֹהֵי הַרוּחֹת הוֹשִׁיעָה
נָּא: בּוֹחֵן לְבָבוֹת הַצְּלִיחָה
נָּא: גּוֹאֵל חֹק עֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קָרָאנוּ:

דובר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה
נָּא: הַדּוֹר בְּלִבוֹשׁ הַצְּלִיחָה

der Kraft und der Milde.
Hör' uns, so oft wir dich
rufen.

יְיָ Gott des Lichtes und
des Rechtes. Hilf uns. Du
erbarmst dich der Armen.
Gib uns Gelingen. Deine
Gnade, die spendet den
Segen. Hör' uns, so oft
wir dich rufen.

יְיָ Der du erforschest
alle Gedanken. Hilf uns.
Der du gefürchtet bist in
deiner Kraft. Gib uns Ge-
lingen. Der du dich kleidest
in Huld und Milde. Hör'
uns, so oft wir dich rufen.

יְיָ König der Welten.
Hilf uns. Der du allmächtig
die Herzen bezwingest. Gib
uns Gelingen. Der du
stützest, die da fallen. Hör'
uns, so oft wir dich rufen.

יְיָ Der du schüttest, die
bedrängt sind. Hilf uns.
Der du rettetest und erlösest.
Gib uns Gelingen. Hort
aller Welten. Hör' uns, so
oft wir dich rufen.

יְיָ Heiliger Gott, den
wir fürchten. Hilf uns.
Allerbarmender, Gnaden-
spender. Gib uns Gelingen.
Der du wahrest den Bund
und die Treue. Hör' uns,
so oft wir dich rufen.

יְיָ Du bist die Stütze

נָא: וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ בְיוֹם
קְרָאנוּ:

יְיָ וְיִשָּׁר הוֹשִׁיעָה נָא:
חֹמֶל דָּלִים הַצְלִיחָה נָא:
טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ בְיוֹם
קְרָאנוּ:

יְיָ יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה
נָא: כְּבִיר וְנָאִיר הַצְלִיחָה
נָא: לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ
בְיוֹם קְרָאנוּ:

יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא:
נָא וְאֵדִיר הַצְלִיחָה נָא:
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְיוֹם
קְרָאנוּ:

יְיָ עֹזֵר דָּלִים הוֹשִׁיעָה נָא:
נָא פוֹדֵה וּמַצִּיל הַצְלִיחָה נָא:
יְיָ צוֹר עוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְיוֹם
קְרָאנוּ:

יְיָ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא:
נָא רַחֲמִים וְחַנּוּן הַצְלִיחָה נָא:
יְיָ שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ בְיוֹם
קְרָאנוּ:

יְיָ תוֹמֵךְ תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה

der Frommen. Hilf uns. Du bist allmächtig in Ewigkeit. Gib uns Gesingen. Du bist allmächtig in all deinem Thun. Hör' uns, so oft wir dich rufen.

שְׁמַע שְׁמַע שְׁמַע Höre Israel! Gott unser Herr, ist ein einiger, einziger Gott!

אֵיחָד אֵיחָד Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr, heilig sein Name!

גְּדוֹלוֹ Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

נָא: תְּפִירָה קָעַד הַצְּדִיקָה
נָא: תָּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ
בְּיוֹם קָרְאָנוּ:

יְיָ שָׁמַע יְיָ שָׁמַע Borb. u. Gemeinde יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְּדוֹל Borb. u. Gemeinde
אֵיחָד אֵיחָד קָדוֹשׁ (וְנוֹרָא)
שְׁמוֹ:

גְּדוֹלוֹ לֵי אֵתִי וְנוֹמְמָה Borb.
שְׁמוֹ יַחְדָּו:

והקהל עונים לך ה' הגדולה וכו'

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ
לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוה להדום
רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

Um die Abschnitte aufzusuchen, welche morgen vorgelesen werden, läßt man drei Gesetzbücher zurück, die andern werden in die heilige Lade gestellt; während des Aufsuchens wird auf der Seite 39) und verschiedene Psalmen abgesungen

Dann wird שְׁמַע וְשָׁמַע וְשָׁמַע und שְׁמַע וְשָׁמַע und שְׁמַע וְשָׁמַע (siehe im Morgengebet von תורה שמחת תורה) und die drei Gesetzbücher in die heil. Lade gegeben. — Hierauf folgt קידוש und עלנו.

קִידוּשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל־עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וְהַתְּדַלְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

חגים וזמנים קששון את יום השמיני חג העצרת
הזה. זמן שמחתנו. מקרא קדש וקר ליציאת
מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים. ומועדי קדשך בשמחה ובששון
הנחלתנו: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

Wenn der Festabend an שבת מוצאי שבת fällt, werden auch diese zwei ברכות gesagt.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt der das leuchtende Feuer hat geschaffen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der da scheidet zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, zwischen Israel und den Völkern, zwischen dem siebenten Tage der Ruhe und den sechs Werktagen. Zwischen der Heiligkeit des Sabbath's und der Heiligkeit der festlichen Tage hast du die Scheidung gemacht wie du den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiligt hast. Du hast geschieden und geheiligt dein Volk Israel in deiner Heiligkeit. Gelobt seiest du, Gott, der geschieden zwischen Heiligem und Heiligem!

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

עלינו. קדיש יתום. ארון עולם.